

4.1. A megelőzés fontossága

A megelőzés alapelve szolgálja leginkább a környezet és természet védelmét: a környezet használatát úgy kell(ene) megszervezni és környezetünket használni, hogy az minél kisebb környezetterheléssel és igénybevétellel járjon, lehetőleg megelőzve a környezetszennyezést és környezetünk bármilyen irányú károsodását.

Így elővigyázatossággal és takarékoszággal kell igénybe venni forrásainkat, csökkenteni kell a keletkező hulladékok mennyiségét, lehetőleg törekedve az újrahasznosításra is. „A fentiekén túl, mindenkinek kötelessége közreműködni a természeti értékeket és területeket érintő veszélyhelyzetek és károsodások megelőzésében, a károk enyhítésében.” (Bibók, 2006).

Rendelkezésre állnak jogi szabályozó eszközök is (engedélyek, szakhatósági hozzájárulás, természeti állapotfelmérés, Natura határbecslés), amelyek eredendően a megelőzésre irányulnak, azonban szükség esetén szigorú szabályozást is lehetővé tesznek. Így jogszabályaink a mindennapi tevékenységekre való hatásukkal befolyást gyakorolnak a környezet állapotára is. A természetvédelem nem korlátozódhat csak bizonyos objektumok védelmére, hiszen azok komplex rendszerek részei, így teljes ökológiai lehetőségeket és potenciáljukat is figyelembe kell venni. A megelőzés, mint a környezet és természetvédelem első alappillére, valójában társadalmi tevékenységet igényel.